Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

16 päivänä helmikuuta 2012 *

Verotus — Pääoman hankinnasta suoritettavat välilliset verot — Pääomayhtiöiltä kannettava pääoman hankintavero — Jäsenvaltion velvollisuus ottaa huomioon direktiivejä, jotka eivät olleet enää voimassa kyseisen valtion liittymispäivänä — Pääomayhtiön omien varojen, jotka käytetään yhtiöpääoman korottamiseen ja joista pääoman hankintavero on jo kannettu, jättäminen veron perusteen ulkopuolelle

Asiassa C-372/10,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 26.5.2010 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 26.7.2010, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Pak-Holdco sp. z o.o.

vastaan

Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. Prechal, K. Schiemann, C. Toader ja E. Jarašiūnas,

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Sztranc-Sławiczek,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 6.10.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Pak-Holdco sp. z o.o., edustajinaan radca prawny N. Półtorak ja doradca podatkowy L. Mazur,

— Puolan hallitus, asiamiehinään M. Szpunar, A. Kraińska ja A. Kramarczyk,

— Euroopan komissio, asiamiehinään L. Lozano Palacios ja K. Herrmann,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: puola.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista 17.7.1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY (EYVL L 249, s. 25) 5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan ja saman direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna 10.6.1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY (EYVL L 156, s. 23), 7 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Pak-Holdco sp. z o.o. (jäljempänä Pak-Holdco) ja Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu ja jossa on kyse siviilioikeudellisiin oikeustoimiin kohdistuvasta verosta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin säännöstö

3 Direktiivin 69/335 5 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Yhtiöpääomaa korotettaessa veron perusteeseen eivät kuulu

— pääomayhtiön omat varat, jotka on varattu yhtiöpääoman korottamiseen ja joista pääoman hankintavero on jo kannettu

– –”

4 Direktiivin 69/335 7 artiklan 1 kohtaa on muutettu useita kertoja. Sen alkuperäinen sanamuoto oli seuraava:

”Siihen asti kun neuvoston 2 kohdan mukaisesti antamat säännökset tulevat voimaan,

a) pääoman hankintaveron verokanta ei saa ylittää 2:ta prosenttia eikä alittaa 1:tä prosenttia;

b) tätä verokantaa alennetaan 50 prosentilla tai sitä enemmän, kun yksi tai useampi pääomayhtiö sijoittaa koko varallisuutensa tai yhden tai useamman liiketoimintansa osan yhteen tai useampaan perustettavaan tai jo olemassa olevaan pääomayhtiöön.

Tämä verokannan alennus edellyttää, että

— sijoituksesta saadaan vastikkeena yksinomaan yhtiöosuuksia, ja jäsenvaltioilla on oikeus ulottaa alennus koskemaan myös niitä tilanteita, joissa sijoituksista saadaan vastikkeena yhtiöosuuksien lisäksi käteismaksu, joka on enintään 10 prosenttia niiden nimellisarvosta;

— toimenpiteen osapuolina olevien yhtiöiden tosiasiallinen johto tai sääntömääräinen kotipaikka on jäsenvaltion alueella;

– –”

5 Pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista annetun direktiivin 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun tiettyjä yritysten uudelleenjärjestelyjä koskevan pääoman hankintaveron alennetun verokannan soveltamisalan muuttamisesta 9.4.1973 annetulla neuvoston direktiivillä 73/79/ETY (EYVL L 103, s. 13) on muutettu direktiivin 69/335 7 artiklan 1 kohtaa lisäämällä siihen b a kohta, jonka sanamuoto on seuraava:

”b) a)
Pääoman hankintaveron verokantaa voidaan alentaa 50 prosentilla tai enemmän, jos perustettava tai jo olemassa oleva pääomayhtiö saa sellaisen määrän yhtiöosuuksia, että ne edustavat vähintään 75:tä prosenttia toisen pääomayhtiön aiemmin liikkeeseen laskemasta yhtiöpääomasta. Jos tämä

prosenttiosuus saavutetaan useiden peräkkäisten toimien tuloksena, alennettua verokantaa sovelletaan ainoastaan siihen toimeen, jolla tämä prosenttiosuus saavutetaan, sekä sen jälkeisiin toimiin, jotka kasvattavat tätä prosenttiosuutta.

_ _”

6 Pääoman hankintaveron yhteisten verokantojen vahvistamisesta 9.4.1973 annetussa neuvoston direktiivissä 73/80/ETY (EYVL L 103, s. 15) säädettiin seuraavaa:

”1 artikla

Direktiivin [69/335, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 73/79] 7 artiklassa tarkoitetun pääoman hankintaveron verokannaksi vahvistetaan 1 prosentti 1.1.1976 lukien.

2 artikla

Saman direktiivin [, sellaisena kuin se on muutettuna,] 7 artiklan 1 kohdan b ja b a alakohdassa tarkoitetuiksi alennetuiksi verokannoiksi vahvistetaan 0–0,50 prosenttia 1.1.1976 lukien.

_ _”

7 Direktiivin 85/303 1 artiklan 2 kohdalla muutettiin vielä direktiivin 69/335 7 artiklaa säätämällä seuraavaa:

”Korvataan [direktiivin 69/335] 7 artikla seuraavasti:

’7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vapautettava pääoman hankintaverosta sellaiset muut kuin 9 artiklassa tarkoitetut toimet, jotka 1.7.1984 olivat vapautettuja verosta tai joista tuolloin kannettiin veroa 0,5 prosenttia tai tätä vähemmän.

Vapautuksen edellytyksenä on, että vapautuksen myöntämisen tai 0,5 prosentin tai tätä alemman verokannan soveltamisen edellytyksenä tuona päivämääränä olleet ehdot täyttyvät.

Helleenien tasavalta määrää, mitkä toimet se vapauttaa pääoman hankintaverosta.

_ _’”

8 Direktiivillä 85/303 kumottiin lisäksi direktiivi 73/80.

9 Direktiivi 69/335 kumottiin pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista 12.2.2008 annetulla neuvoston direktiivillä 2008/7/EY (EUVL L 46, s. 11). Mainittu kumoaminen ajoittui kuitenkin pääasian tosiseikkojen jälkeiseen aikaan.

Kansallinen säännöstö

10 Leimaverosta 19.12.1975 annetun lain (Dz. U., nro 45, järjestysnumero 226), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiaan, 1 §:n 1 momentin 3 kohdan d alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Leimaveroa kannetaan

_ _

3) seuraavista siviilioikeudellisen oikeustoimen toteavista asiakirjoista:

– –

d) asiakirjat, joilla todetaan, että luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka eivät harjoita liiketoimintaansa suunnitelmatalouden piirissä, ovat perustaneet yhtiön.”

11 Leimaverosta 16.5.1983 annetun ministerineuvoston asetuksen (Dz. U., nro 34, järjestysnumero 161), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiaan (jäljempänä leimaveroasetus), 54 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Yhtiösopimuksista kannettava leimavero, sellaisena kuin sitä sovelletaan veron perusteeseen, on

1) 10 prosenttia kiinteän omaisuuden tai ikuisen nautintaoikeuden sijoituksista yhtiöön

2) 5 prosenttia muista sijoituksista yhtiöön.”

12 Leimaveroasetuksen 54 §:n 3 momentissa säädetään seuraavaa:

”Leimaveron peruste on

– –

2) yhtiöpääomaa korotettaessa yhtiöpääoman korotuksen määrä.”

13 Leimaveroasetuksen 54 §:n 4 momentissa säädetään seuraavaa:

”Yhtiöpääomalla tarkoitetaan kaikkia osakkaiden panoksia lukuun ottamatta työsuorituksia ja lisämaksuja rajavastuuyhtiöihin.”

14 Siviilioikeudellisista oikeustoimista kannettavasta verosta 9.9.2000 annetun lain (Dz. U. 2005, nro 41, järjestysnumero 399; jäljempänä PCC-laki), sellaisena kuin se on muutettuna, 1 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”1. Vero kannetaan

1) seuraavista siviilioikeudellisista oikeustoimista:

– –

k) yhtiösopimuksista (perustamisasiakirjat);

2) edellä 1 kohdassa mainittujen sopimusten muutoksista, jos ne johtavat siviilioikeudellisista oikeustoimista kannettavan veron laskentapohjan korottamiseen – –”

15 PCC-lain 1 §:n 3 momentin 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Yhtiösopimuksen muuttamisena on pidettävä

– –

2) pääomayhtiön osalta: pääomapanoksen sijoittamista yhtiöön tai yhtiöön sijoitetun pääomapanoksen korottamista, jos niiden arvo johtaa yhtiöpääoman korottamiseen, sekä lisämaksuja – –.”

16 PCC-lain 6 §:n 1 momentin 8 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Veron laskentaperustana on

– –

8) kun kyseessä on yhtiösopimus

– –

b) sopimusta muutettaessa: niiden pääomapanosten arvo, joilla yhtiön varoja korotetaan, tai määrä, jolla yhtiöpääomaa korotetaan.”

17 PCC-lain 7 §:n 1 momentin 9 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Verokannat ovat seuraavat:

– –

9) yhtiösopimuksista: 0,5 prosenttia.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

18 Elektrowna Pątnów II sp. z o.o. (jäljempänä EP II) ja Pak-Holdco ovat Zespol Elektrowni Pątnów Adamów-Konin SA:n (jäljempänä ZEPAK) kaksi tytäryhtiötä.

19 ZEPAK luovutti 17.8.2005 kaikki omistamansa EP II:n yhtiöosuudet Pak-Holdcolle apporttina viimeksi mainittuun yhtiöön. Seuraavana päivänä Pak-Holdco korotti yhtiöpääomaansa mainitun apportin arvon verran, mikä lisäsi ZEPAK:n Pak-Holdcosta omistamien yhtiöosuuksien arvoa niiden yhtiöosuuksien arvolla, jotka ZEPAK omisti aikaisemmin EP II:ssa. Koska tämä toimi oli PCC-laissa tarkoitettu Pak-Holdcon yhtiösopimuksen muutos, Pak-Holdcolle syntyi velvollisuus maksaa siviilioikeudellisia oikeustoimia koskeva vero, jonka verokanta oli 0,5 prosenttia.

20 Pak-Holdco pyysi 31.8.2006 veroviranomaisia toteamaan, että siviilioikeudellisia oikeustoimia koskevaa veroa oli maksettu liikaa se määrä, joka vastasi PCC-lain säännösten nojalla maksettua veroa, ja että tämä johtui siitä, että laki oli ristiriidassa direktiivin 69/335 kanssa, sillä sen 7 artiklan 1 kohdassa, tulkittuna yhdessä direktiivien 73/79, 73/80 ja 85/303 kanssa, kiellettiin kantamasta pääoman hankintaveroa kyseisestä toimesta, ja että oli siis sovellettava ensisijaisesti direktiiviä 69/335. Pak-Holdco katsoi lisäksi, että mainitun direktiivin 5 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa jätettiin toisen yhtiön tekemä sellaisen omaisuuden apportti, josta oli jo kannettu pääoman hankintavero, veron perusteen ulkopuolelle.

21 Koska veroviranomaiset kieltäytyivät soveltamasta kyseisiä säännöksiä, Pak-Holdco nosti kanteen Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniussa (Poznańin voivodikunnan hallintotuomioistuin), joka pysytti kyseisen päätöksen. Mainittu tuomioistuin perusti ratkaisunsa erityisesti siihen, että direktiivit 73/79 ja 73/80 kumottiin ennen kuin Puolan tasavalta liittyi Euroopan unioniin ja ettei niillä näin ollen voi olla oikeusvaikutuksia kantajaan nähden. Mainittu tuomioistuin katsoi lisäksi, että direktiivin 69/335 5 artiklan 3 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa ei voida soveltaa kyseisen tapauksen tosiseikkoihin.

22 Naczelny Sąd Administracyjny (ylimmän oikeusasteen hallintotuomioistuin), johon tehtiin kassaatiovalitus, pohtii sitä, onko direktiivin 69/335 7 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 85/303, tulkinnassa käytettävä sanamuodon mukaista vai historiallista

tulkintaa. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö ei ole vakiintunutta. Vaikka asiassa C-366/05, Optimus-Telecomunicações, 21.6.2007 annetussa tuomiossa (Kok., s. I-4985, 27 kohta) on todettu, ettei mainitun säännöksen tulkinnassa käytetä historiallista tulkintaa, tällaista tulkintaa on kuitenkin käytetty asiassa C-397/07, komissio vastaan Espanja, 9.7.2009 annetussa tuomiossa (Kok., s. I-6029, 21 kohta).

23 Tässä tilanteessa Naczelny Sąd Administracyjny päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko kansallisen tuomioistuimen otettava huomioon direktiivin 69/335 – – [, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 85/303,] 7 artiklan 1 kohtaa tulkitessaan niiden direktiivien säännökset, joilla kyseistä direktiiviä on muutettu, erityisesti direktiivien 73/79 – – ja 73/80 – – säännökset, siinä tapauksessa, että nämä direktiivit eivät enää olleet voimassa Puolan tasavallan liittyessä – – unioniin?

2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on kieltävä, koskeeko direktiivin 69/335 – – 5 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetty pääomayhtiön varojen jättäminen pääoman hankintaveron perusteen ulkopuolelle ainoastaan sen pääomayhtiön varoja, jonka pääomaa korotetaan?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

24 Ensimmäisellä kysymyksellään kansallinen tuomioistuin pyrkii selvittämään lähinnä sen, onko silloin, kun valtio, kuten Puolan tasavalta, on liittynyt unioniin 1.5.2004, direktiivin 69/335, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 85/303, 7 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että siinä säädetty pakollinen verosta vapauttaminen koskee vain kyseisen direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna, soveltamisalaan kuuluvia toimia, jotka mainitussa valtiossa oli vapautettu pääoman hankintaverosta 1.7.1984 tai joista mainittu vero tuolloin kannettiin alennetulla 0,50 prosentin tai tätä alemmalla verokannalla.

25 Jotta tähän kysymykseen voitaisiin vastata, direktiiviä 69/335 tulkittaessa ja sovellettaessa on otettava huomioon sellaisen valtion erityistilanne, joka, kuten Puolan tasavalta, liittyi unioniin 1.5.2004.

26 Tästä toteamuksesta seuraa ensinnäkin, että direktiiviä 69/335 ei sovellettu mainitussa jäsenvaltiossa ennen kyseistä ajankohtaa. Kaikki pääoman hankinnan käsitteen piiriin kuuluvien tointen verottamista tai verosta vapauttamista koskevat toimenpiteet, jotka Puolan oikeusjärjestyksessä tehtiin ennen mainittua ajankohtaa, perustuivat ainoastaan kansalliseen oikeuteen (ks. em. asia Optimus-Telecomunicações, tuomion 26 kohta).

27 Toiseksi siitä seuraa, että kun direktiiviä 69/335 tulkitaan ja sovelletaan Puolan tasavallan osalta, sen tavoitteiden historiallinen tulkinta ei voi vaikuttaa direktiivin tulkintaan, sellaisena kuin direktiivi on voimassa mainitun valtion liittymisen jälkeen (ks. em. asia Optimus-Telecomunicações, tuomion 27 kohta).

28 Direktiivin 69/335, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 85/303, 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetetaan selvä ja ehdoton jäsenvaltioita koskeva velvollisuus vapauttaa pääoman hankintaverosta toimet, jotka 1.7.1984 oli vapautettu verosta tai joita verotettiin 0,50 prosentin verokannalla tai tätä alemmalla verokannalla. Mainittu velvollisuus, jonka merkitys on yksiselitteinen, sitoo myös Puolan tasavaltaa 1.5.2004 lukien (ks. em. asia Optimus-Telecomunicações, tuomion 30 kohta).

29 Tämä tulkinta vastaa mainitun 7 artiklan 1 kohdan selkeän sanamuodon myös direktiivin 69/335 henkeä ja ensisijaista tavoitetta, sillä mainitulla direktiivillä pyritään mahdollisimman suuressa määrin rajoittamaan pääoman hankintaveron vaikutuksia pääomien vapaaseen liikkuvuuteen (ks. em. asia Optimus-Telecomunicações, tuomion 31 kohta).

30 Lopuksi on todettava, että 1.7.1984, joka on direktiivin 69/335, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 85/303, 7 artiklan 1 kohdassa otettu viiteajankohdaksi, koskee myös Puolan tasavaltaa. Unioniin liittymistilanteessa viittaus unionin oikeudessa säädettyyn ajankohtaan sitoo myös liittyvää valtiota, jos unioniin liittymistä koskevassa asiakirjassa tai muussa unionin säädöksessä ei ole päinvastaista säännöstä, vaikka mainittu ajankohta on ennen liittymisajankohtaa. Puolan tasavallan osalta ei kuitenkaan mainitun valtion unioniin liittymistä koskevassa asiakirjassa eikä muussakaan unionin säädöksessä ole määrätty mainitusta seikasta mitään muuta (ks. vastaavasti em. asia Optimus-Telecomunicações, tuomion 32 kohta ja asia C-212/10, Logstor ROR Polska, tuomio 16.6.2011, Kok., s. I-5453, 33 kohta).

31 Tästä seuraa, että kun valtio, kuten Puolan tasavalta, on liittynyt unioniin 1.5.2004 ja kun mainitun valtion unioniin liittymistä koskevassa asiakirjassa tai missään muussakaan unionin säädöksessä ei ole poikkeusmääräyksiä tai -säännöksiä, direktiivin 69/335, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 85/303, 7 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että siinä säädetty pakollinen verosta vapauttaminen koskee vain direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna, soveltamisalaan kuuluvia toimia, jotka mainitussa valtiossa oli vapautettu pääoman hankintaverosta 1.7.1984 tai joista mainittu vero tuolloin kannettiin alennetulla 0,50 prosentin tai tätä alemmalla verokannalla (ks. vastaavasti em. asia Optimus-Telecomunicações, tuomion 33 kohta).

32 Edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Espanja annetun tuomion 21 kohta ei kyseenalaista tätä tulkintaa, sillä siinä vain rajattiin Euroopan komission mainitussa asiassa esittämien kanneperusteiden ulottuvuutta täsmentämällä toimet, joiden vapauttaminen pääoman hankintaverosta oli pakollista 1.1.1986 lukien, jolloin Espanjan kuningaskunta liittyi Euroopan yhteisöihin.

33 Ensimmäiseen kysymykseen on siis vastattava, että kun valtio, kuten Puolan tasavalta, on liittynyt unioniin 1.5.2004 ja kun mainitun valtion unioniin liittymistä koskevassa asiakirjassa tai missään muussakaan unionin säädöksessä ei ole poikkeusmääräyksiä tai -säännöksiä, direktiivin 69/335, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 85/303, 7 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että siinä säädetty pakollinen verosta vapauttaminen koskee vain direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna, soveltamisalaan kuuluvia toimia, jotka mainitussa valtiossa oli vapautettu pääoman hankintaverosta 1.7.1984 tai joista mainittu vero tuolloin kannettiin alennetulla 0,50 prosentin tai tätä alemmalla verokannalla.

Toinen kysymys

34 Toisella kysymyksellä kansallinen tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko direktiivin 69/335 5 artiklan 3 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa, jossa veron perusteen ulkopuolelle jätetään ”pääomayhtiön omat varat, jotka on varattu yhtiöpääoman korottamiseen ja joista pääoman hankintavero on jo kannettu”, tulkittava niin, että veron perusteen ulkopuolelle jätetään vain sen pääomayhtiön varat, jonka yhtiöpääomaa korotetaan, vai niin, että myös yhtiöpääoman korottamiseen käytetyt sellaiset varat, jotka ovat peräisin jostakin toisesta yhtiöstä, jätetään veron perusteen ulkopuolelle.

35 Direktiivin 69/335 5 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa asetetaan siinä säädetyn veron perusteen ulkopuolelle jättämiselle kaksi edellytystä eli yhtäältä se, että kyseiset varat käytetään pääomayhtiön yhtiöpääoman korottamiseen, ja toisaalta se, että niistä on jo kannettu pääoman hankintavero.

36 Näin ollen säännöksen sanamuodosta ilmenee, ettei se koske vain sen pääomayhtiön varoja, jonka yhtiöpääomaa korotetaan. Sellaisen edellytyksen lisääminen, jonka mukaan näiden varojen olisi lisäksi kuuluttava sille yhtiölle, jonka pääomaa korotetaan, olisi mainitun säännöksen sanamuodon mukaisen tulkinnan vastaista.

37 Mainittu lisäys olisi myös sen päämäärän vastainen, jota mainitulla säännöksellä tavoitellaan, kun siinä jätetään veron perusteen ulkopuolelle määrät, joista pääoman hankintavero on jo kannettu, jotta niiden kaksinkertainen verotus vältetään ja pääomien vapaata liikkuvuutta edistetään (ks. analogisesti asia C-280/91, Viessmann, tuomio 18.3.1993, Kok., s. I-971, 21 kohta ja asia C-441/08, Elektrownia Pątnów II, tuomio 12.11.2009, Kok., s. I-10799, 40 kohta). Lisäedellytyksen, jonka mukaan kyseisten varojen olisi lisäksi kuuluttava sille yhtiölle, jonka pääomaa korotetaan, asettaminen niiden edellytysten lisäksi, jotka direktiivin 69/335 5 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa on jo asetettu, mahdollistaisi saman määrän kaksinkertaisen verottamisen silloin, kun kyseinen toimi koskee kahta eri yhtiötä.

38 Näin ollen toiseen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 69/335 5 artiklan 3 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa, jossa veron perusteen ulkopuolelle jätetään ”pääomayhtiön omat varat, jotka on varattu yhtiöpääoman korottamiseen ja joista pääoman hankintavero on jo kannettu”, on tulkittava niin, että sitä sovelletaan siitä riippumatta, onko kyse sen yhtiön varoista, jonka yhtiöpääomaa korotetaan, vai onko yhtiöpääomaa korotettu varoilla, jotka ovat peräisin jostakin toisesta yhtiöstä.

Oikeudenkäyntikulut

39 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kun valtio, kuten Puolan tasavalta, on liittynyt Euroopan unioniin 1.5.2004 ja kun mainitun valtion Euroopan unioniin liittymistä koskevassa asiakirjassa tai missään muussakaan Euroopan unionin säädöksessä ei ole poikkeusmääräyksiä tai -säännöksiä, pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista 17.7.1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.6.1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY, 7 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että siinä säädetty pakollinen verosta vapauttaminen koskee vain direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna, soveltamisalaan kuuluvia toimia, jotka mainitussa valtiossa oli vapautettu pääoman hankintaverosta 1.7.1984 tai joista mainittu vero tuolloin kannettiin alennetulla 0,50 prosentin tai tätä alemmalla verokannalla.

2) Direktiivin 69/335 5 artiklan 3 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa, jossa veron perusteen ulkopuolelle jätetään ”pääomayhtiön omat varat, jotka on varattu yhtiöpääoman korottamiseen ja joista pääoman hankintavero on jo kannettu”, on tulkittava niin, että sitä sovelletaan siitä riippumatta, onko kyse sen yhtiön varoista, jonka yhtiöpääomaa korotetaan, vai onko yhtiöpääomaa korotettu varoilla, jotka ovat peräisin jostakin toisesta yhtiöstä.

Allekirjoitukset